

Eenzaamheid

Eenzaamheid is een belangrijk en actueel onderwerp. Het grijpt om zich heen, sarcastisch en gemeen. Wanneer je gaat googelen op internet, vind je talloze sides van instellingen, die van belang kunnen zijn ter ondersteuning, advies en hulp. Al googelend kwam ik veel informatie tegen die ik, als niet deskundige, toch graag met u wil delen.

HET BOEK “EENZAAM MAAR NIET ALLEEN.”

Hoe eenzaam moet koningin Wilhelmina zich vaak gevoeld hebben in haar turbulente leven? In het boek “Eenzaam maar niet alleen” wordt haar levensloop beschreven. In het voorwoord “Wilhelmina’s jeugd is heel eenzaam” wordt in het kort haar gang naar het koningschap beschreven. Zij groeit op zonder leeftijdgenootjes en wordt klaargestoomd voor haar taak als koningin. Haar vader overlijdt op haar tiende. Op haar twaalfde worden al haar poppen uit huis gehaald omdat ze hiervoor te oud is en haar jeugd (die ze eigenlijk amper had) voorbij is. Tot haar 18e is haar moeder, koningin Emma, regentes. Daarna wordt ze onder uiterst moeilijke omstandigheden voor velen toch een geliefde maar eigezinnige koningin.

De al geruime tijd overleden zangeres Conny van den Bos bezingt in één van haar liedjes : “Een paleis met gouden muren wordt toch nooit mijn huis. Koningin van alle burens, maar de koning is nooit thuis”. Ondanks alle weelde is de eenzaamheid voelbaar.

Niet alleen een koningin is eenzaam, ook andere mensen, zonder blauw bloed, kampen met dit probleem.

Een jonge vrouw uit de 21ste eeuw schrijft : “Ik heb een baan, onderneem leuke dingen, word goed betaald, zit op facebook, e-mail, whatsapp, twitter, maar je moest eens weten hoe ik me voel.”

Het onderwerp eenzaamheid ging ook ter harte van onze Heerjansdamse dichter Piet van den Berg. Al in de jaren zestig van de vorige eeuw dichtte hij een indringend verhaal over de eenzaamheid van een bejaarde vrouw.

OUD ZIJN.

*Zij loopt verlaten langs de straten
En denkt alleen nog maar hoe 't vroeger was
Het oud zijn zou ze willen haten
Maar daarvoor is ze nog te kras.*

*Het ouder worden geeft haar vele vragen
Verstoten zijn, dat kan ze niet verdragen
Toch hoorde men haar nimmer klagen
Ze vraagt alleen of God haar even nog wil schragen*

*Hoe bitter is de smaak van dit eentonig leven
Zij staat reeds lang buiten ons jachtig streven
De maatschappij heeft al lang met haar gebroken
Geen hand wordt naar haar uitgestoken*

*Ze doolt gelaten door de avond van 't leven
Haar stille gang, zij stoort geen mens
Ach God, gelukkig duurt dit nog maar even
Dat hij haar wegneemt is haar liefste wens*

*Doch één ding moet men niet vergeten
Eens loopt men ook op 't zelfde pad
Dan is men oud en ook versleten
Dan heeft men ook zijn beste tijd gehad.*

DE ZWERVER. (Piet van den Berg)

Uit het eerste deel van deze bijdrage blijkt dat eenzaamheid onder alle lagen van de bevolking voorkomt, en op alle leeftijden, dus niet alleen bij bejaarden. Eenzaamheid heeft verschillende oorzaken, bv: ziekte, gehandicapt zijn, echtscheiding, verlies van baan of pesten enz.

(OOK) BEJAARDEN VERDIENEN EXTRA ONDERSTEUNING.

Na de bovenstaande constatering dat eenzaamheid op alle leeftijden kan beginnen, en iedereen die dit overkomt verdient extra aandacht, wil ik toch een oproep doen om ook bejaarden extra te ondersteunen.

Er zijn momenteel drie miljoen 65 plussers. Ook ik mag me gelukkig prijzen om één van deze 65 plussers te zijn. Ik behoor zelfs tot de zeer sterken, zoals dat in bijbelse termen wordt verwoord. Een grote groep van de 65 plussers wordt gevormd door hen die na de tweede wereldoorlog werd geboren, de babyboomers. Alleen al in 1946 bracht de ooievaar 280.000 baby's in Nederland.

Het is niet zo dat de ouderen in het algemeen eenzaam zijn. Zij weten zich vaak best te amuseren en zijn tevreden over hun leven. Echter naarmate men ouder wordt, neemt de

actieradius van een mens af, men is vaker aan huis gebonden en vrienden van weleer kunnen niet meer komen of zijn al overleden. Het wordt stiller om hen heen en de mogelijkheden om in contact te komen met anderen worden steeds minder. En vaak wonen de kinderen niet meer in het zelfde dorp. De eenzaamheid wordt vergroot door het verlies van een partner of van de gezondheid. De grote gevolgen van eenzaamheid worden vaak onderschat.

De opdracht voor ons allemaal, ook in Heerjansdam, is daarom : DAT WE MEER NAAR ELKAAR OMZIEN. Een opdracht, die veel voldoening zal geven. Het zal beide partijen blij maken.

Joop van der Ent
joopvanderent@upcmail.nl